

paa sin Liste, skulde der blive sørget for, at ingen kom til at stemme paa Læge Rørdam — eller noget lignende."

Redaktør S. A. T. Jordan forklarer, at Rosendahl har forevist ham en Seddel, hvis Indhold han ikke husker nøjagtig:

„men Meningen var den, at Dr. Rørdam nok skulde komme til at fortryde, at han stillede sig imod Kaptajn Madsen, da det skulde skade ham i hans Praksis."

Imod disse Forklaringer om Seddelens Indhold staar den af Folketingsmand Jørgen Frederiksen afgivne, Han udtaler,

„at han med Gd tør bekræfte, at han hverken har sagt saaledes eller skrevet saaledes, som det tillægges ham . . . . at Kaptajn Madsen aldrig har udtalt noget som helst, som kunde være kompromitterende for ham paa nogen Maade; det, som Sorgen Frederiksen har meddelt Sagsfører Rosendahl mundtlig og gentaget skriftlig, er en tro Gengivelse af, hvad Kaptajn Madsen har sagt til ham. Det er muligt, at Kaptajn Madsen i Spøg har sagt til ham om Rosendahls Liste: „De skal se, der bliver ikke mange (eller maaske kun 5) tilbage paa den Liste."

Rosendahl, der er den, der for Bølgere har forevist og oplæst Seddelen, bekræfter, at det har været denne Seddel, der er ham tilstillet af Sorgen Frederiksen med det fremlagte Brev. Den 5te April, da der holdtes Bølgermøde i Stemminge, gav han sin Seddel til Rørdam; denne bekræfter, at den ham saaledes leverede Seddel var af lige Indhold og Udseende med den ham i sin Tid af Landstingsmand H. C. Hansen leverede Seddel. Paa dette Møde viste Rørdam Seddelen til Kaptajn Madsen — jfr. dennes Erklæring Klage Nr. 3: (Det var en temmelig utilfløret Trusel mod Folk — vistnok nærmest fra Salskøbing eller Omegn — hvis de undlode at stemme paa mig) og spurgte ham, om han paa Værsord vilde svare ja eller nej, om han vedkendte sig Indholdet. Kaptajn Madsen fralagde sig paa Værsord en Ytring som den paa Sed-

delen anførte. Rørdam erklærer da, at han Dagen efter har brændt Seddelen, medens den ham af Landstingsmand H. C. Hansen leverede ligelydende Seddel er bortkommen, og der findes saaledes intet Middel til at forsikre sig om Seddelens Ordlyd.

I denne Forbindelse fortjener det at bemærkes, at Postmester i Salskøbing Mathiesson har forklaret og med Bestemthed fastholdt, at Rosendahl, efter at Undersøgelse om Valget var besluttet, under en Diskussion var kommet til at sige, at „han havde det saa meget omtalte Brev i sin Lomme", idet han klappede paa sin Brystlomme. Da Postmesteren dertil bemærkede, at han i „Rigsdagstidende" havde set, at Rørdam i selve Tinget havde sagt, at Brevet var brændt, sagde Rosendahl, at det ikke var selve Brevet, men en Afskrift, der var brændt, og tog af en lille Brevtaske et to Gange sammenlagt Papir af almindeligt Brevformat, hvorpaa intet var skrevet paa Bagsiden, og viste Postmesteren det uden at lade ham læse det. Da Postmesteren saa sagde, at det Papir kom han vist til at forevise Undersøgelsesdommeren, og at det vel i ethvert Fald kom til at følge blandt Sagens Akter og at fremlægges i Rigsdagen, sagde Rosendahl, at „det vilde han ikke haabe". Over for denne Forklaring vil Rosendahl ikke have nogen Erindring om det passerede, men udfører først, at hvis den er rigtig, maa det have været S. Frederiksens Brev af 21de Februar d. A., hvormed Seddelen fulgte, som han har vist Postmester Mathiesson, men paa Dommerens Forehold, at S. Frederiksens Brev var paa et Halvark, helt ud bekrævet paa begge Sider, erkender han dette, og udtaler, at saa vidt han erindrer var det ubeskrevne Halvark af Brevet afrevet før Valget, altsaa ogsaa før Samtalen med Postmesteren, og over for dennes bestemte Fastholden af sin Paastand udfører Rosendahl dernæst, at han, efter at Rørdam i Rigsdagen havde udtalt, at Seddelen var brændt, havde skyndt sig at nedskrive dens Indhold saa godt han kunde huske det, og at han muligvis kan